

WOJEWODA MAZOWIECKI

Warszawa, dnia 29 czerwca 2011 r.

LEX-I.4131.43.2011.RM

Rada Gminy Kampinos
ul. Niepokalanowska 3
05 – 085 Kampinos

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055 i Nr 116, poz. 1203, z 2005 r. Nr 172, poz. 1441 i Nr 175, poz. 1457, z 2006 r. Nr 17, poz. 128 i Nr 181, poz. 1337, z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974 i Nr 173, poz. 1218, z 2008 r. Nr 180, poz. 1111 i Nr 223, poz. 1458, z 2009 r. Nr 52, poz. 420 i Nr 157, poz. 1241 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 142 i 146 i Nr 40 poz. 230 i Nr 106 poz. 675)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr VIII/36/11 Rady Gminy Kampinos z dnia 31 maja 2011 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentu wsi Łazy Kolonia Ludwików w części dotyczącej działki oznaczonej numerem ewidencyjnym 7, pochodzącej z obrębu Łazy Kolonia Ludwików, jednostka ewidencyjna Kampinos, jako niezgodnej z art. 15 ust. 1, w związku z art. 14 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 z późn. zm., w brzmieniu przed wejściem w życie ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami <Dz. U. Nr 130, poz. 871>), zwanej dalej „ustawą o p.z.p.”, oraz Uchwałą Nr XLI/180/09 Rady Gminy Kampinos z dnia 29 lipca 2009 r. w sprawie: przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Uzasadnienie

Rada Gminy Kampinos na sesji w dniu 31 maja 2011 r. podjęła uchwałę Nr VIII/36/11 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentu wsi Łazy Kolonia Ludwików.

Uchwałę tę podjęto na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy o samorządzie gminnym oraz na podstawie art. 20 ust. 1 ustawy o p.z.p.

W przedmiotowej uchwale doszło do naruszenia art. 15 ust. 1 ustawy o p.z.p. [*Wójt, burmistrz albo prezydent miasta sporządza projekt planu miejscowego (...) zgodnie z zapisami studium oraz z przepisami odrębnymi, odnoszącymi się do obszaru objętego planem*], w związku z:

- art. 14 ust. 1 [*W celu ustalenia przeznaczenia terenów, w tym dla inwestycji celu publicznego, oraz określenia sposobów ich zagospodarowania i zabudowy rada gminy podejmuje uchwałę o przystąpieniu do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (...)*];
- art. 14 ust. 2 [*Integralną częścią uchwały o przystąpieniu do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest załącznik graficzny przedstawiający granice obszaru objętego projektem planu*].

Uchwała o przystąpieniu do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jest pierwszym etapem prowadzącym do uchwalenia planu, inicjującym proces tworzenia aktu prawa miejscowego. Przedmiotem uchwały w sprawie przystąpienia do sporządzenia planu miejscowego jest określenie granic obszaru objętego przyszłym planem. Rolą uchwały w sprawie przystąpienia do sporządzenia planu miejscowego jest więc zakomunikowanie wszczęcia właściwego procesu planistycznego oraz wyznaczenie - w załączniku graficznym - granice obszaru, jakiego dotyczyć będą ustalenia przyszłego planu. Podkreślić przy tym należy, iż terytorialny zasięg miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmuje z reguły część obszaru gminy, stąd nieodzownym elementem uchwały uruchamiającej postępowanie w tym przedmiocie jest jednoznaczne wskazanie terenu, do którego odnosi się powyższa uchwała i następująca po niej procedura. Na podstawie art. 14 ust. 2 ustawy o p.z.p., graficzny załącznik został uznany za obligatoryjną formę określenia obszaru objętego projektem planu.

Rada Gminy Kampinos, podczas sesji w dniu 29 lipca 2009 r., podjęła uchwałę Nr XLI/180/09 w sprawie: *przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego*. Podstawą prawną podjęcia ww. uchwały był m.in. art. 14 ust. 1 i 2 ustawy o p.z.p. W § 3 ww. uchwały, wskazano, iż „*Granice obszaru objętego projektem planu przedstawia załącznik graficzny będący integralną częścią niniejszej uchwały*”.

Z załącznika graficznego, do podjętej uchwały o przystąpieniu do sporządzenia planu miejscowego (sporządzonego na kopii mapy ewidencyjnej w skali 1:5000, nie zaś jak podano w § 1 ust. 2 uchwały przyjmującej plan, w skali 1:25 000), na którym stosownie do wymogów art. 14 ust. 2 ustawy o p.z.p., przedstawiono granice obszaru objętego projektem planu miejscowego, jednoznacznie wynika, iż granica planu winna przebiegać po wschodniej granicy działki nr ew. 7 z obrębu Łazy Kolonia Ludwików, jednostka ewidencyjna Kampinos, w ten sposób, iż działka ta winna się znaleźć poza planem.

Uchwalając *miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego fragmentu wsi Łazy Kolonia Ludwików* i obejmując jego ustaleniami działkę oznaczoną numerem ewidencyjnym 7 (teren oznaczony symbolem 1.KD-D z przeznaczeniem pod drogę publiczną, klasy dojazdowej), doszło więc, nie tylko do naruszenia dyspozycji art. 15 ust. 1 ustawy o p.z.p., w związku z dyspozycją art. 14 ust. 1 i 2 ustawy o p.z.p. Zgodnie z art. 15 ustawy o p.z.p. wójt gminy sporządza projekt planu miejscowego zgodnie z przepisami odrębnymi, odnoszącymi się do obszaru objętego planem. Granice obszaru objętego projektem planu wyznaczone w uchwale o przystąpieniu do sporządzenia planu wiążą organy gminy w procedurze sporządzenia i uchwalenia tego planu. Stąd uchwalony plan nie może regulować obszaru wykraczającego poza terytorium ustalone w uchwale o przystąpieniu do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, ponieważ stanowiłoby to naruszenie właściwości organu gminy.

Zmiana granic planu wymaga zmiany uchwały o przystąpieniu.

Opisywanym działaniem gmina wprowadziła w błąd tych mieszkańców, którzy nie byli świadomi, że przedmiotowa nieruchomość, na etapie uchwalenia planu, zostanie do niego włączona wbrew granicom określonym uchwałą o przystąpieniu do sporządzenia planu miejscowego.

Podkreślić, przy tym należy, iż sporządzający plan miejscowy, informował mieszkańców m.in. poprzez ogłoszenie zamieszczone w gazecie *Express Sochaczewski* z dnia 11.08.2009 r., obwieszczenie zamieszczone na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy oraz w Biuletynie Informacji Publicznej, o przystąpieniu do sporządzania planu miejscowego, z których to informacji jednoznacznie wynikało, iż działka nr ew. 7 nie jest przedmiotem ustaleń projektu planu miejscowego (w ww. ogłoszeniach i obwieszczeniach powoływano się na załącznik graficzny do uchwały inicjującej proces planowania przestrzennego).

W tożsamy sposób (odwołując się do załącznika graficznego uchwały inicjującej proces planowania), sporządzający plan miejscowy, Wójt Gminy Kampinos, zawiadomił o przystąpieniu do sporządzenia planu miejscowego instytucje i organy właściwe do uzgadniania i opiniowania planu (*quod vide* art. 17 pkt 2 ustawy o p.z.p.).

Z przedstawionych względów, w świetle cytowanych powyżej przepisów, uchybienie to należy uznać za istotne naruszenie trybu sporządzania planu i jako takie stanowi ono przesłankę do stwierdzenia nieważności uchwały w części dotyczącej działki oznaczonej numerem ewidencyjnym 7.

Równocześnie organ nadzoru wskazuje, iż w uchwale Nr VIII/36/11 z dnia 31 maja 2011 r., podlegającej ocenie wraz z procedurą planistyczną, stwierdzono następujące nieistotne naruszenia prawa:

- § 3 pkt 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164 poz. 1587), zwanego dalej „*rozporządzeniem w sprawie wymaganego zakresu mpzp*”; Stosownie do zapisów ww. przepisu projekt tekstu planu miejscowego powinien zawierać określenie granic obszaru objętego uchwałą; w podjętej uchwale nie określono granic obszaru objętego uchwałą;
- art. 15 ust. 2 pkt 8 ustawy o p.z.p., w związku z § 4 pkt 8 rozporządzenia w sprawie wymaganego zakresu mpzp oraz art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy o p.z.p., w związku z § 4 pkt 6 rozporządzenia w sprawie wymaganego zakresu mpzp;

Stosownie do dyspozycji art. 15 ust. 2 pkt 8 ustawy o p.z.p., w planie miejscowym, dokonuje się ustalenia „*szczegółowych zasad i warunków scalania i podziału nieruchomości objętych planem miejscowym*”, przez które należy rozumieć szczegółowo określoną, jednolitą procedurę „scalania i podziału nieruchomości”, o której mowa w Dziale III Rozdz. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2010 r. Nr 102 poz. 651 z późn. zm.), a których konkretyzację odnaleźć możemy w § 4 pkt 8 rozporządzenia w sprawie wymaganego zakresu projektu mpzp, który stanowi, iż „*ustalenia dotyczące szczegółowych zasad i warunków scalania i podziału nieruchomości powinny zawierać określenie parametrów działek uzyskiwanych w wyniku scalania i podziału nieruchomości, w szczególności minimalnych lub maksymalnych szerokości frontów działek, ich powierzchni oraz określenie kąta położenia granic działek w stosunku do pasa drogowego*”. W podjętej uchwale, zamiast określanych obowiązkowo ustaleń w ww. zakresie, zawarto ustalenia w zakresie zasad wyznaczania nowych działek budowlanych (*quod vide* § 13 uchwały), odnosząc się również do „*łączenia i podziału*” (ustalenia § 13 ust. 5 uchwały), a więc do procedur nie istniejących, jako samodzielne (scalenie) oraz innych, niż scalanie i podział procedur określonych w ustawie o gospodarce nieruchomościami;

Ponadto w ustaleniach szczegółowych planu, tj. m.in. w: § 18 ust. 3 pkt 11; § 20 ust. 3 pkt 12; § 21 ust. 3 pkt 13 uchwały, w ramach ustaleń dotyczących warunków zabudowy i zagospodarowania terenu, sformułowane zostały ustalenia dotyczące minimalnej powierzchni nowo tworzonej działki budowlanej, co narusza dyspozycję art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy o p.z.p., w związku z § 4 pkt 6 rozporządzenia w sprawie wymaganego zakresu projektu mpzp [„ustalenia dotyczące parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu powinny zawierać w szczególności określenie linii zabudowy, wielkości powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki lub terenu, w tym udziału powierzchni biologicznie czynnej, a także gabarytów i wysokości projektowanej zabudowy oraz geometrii dachu”], poprzez zawarcie ustaleń wykraczających poza ustalony w przepisach zakres;

Rada Gminy Kampinos wykroczyła również poza ustalony w przepisach zakres ustaleń planu miejscowego określając na rysunku planu „proponowane granice działek”.

- art. 15 ust. 2 pkt 4 ustawy o p.z.p.;

Zgodnie z ww. przepisem, w planie miejscowym określa się obowiązkowo „wymagania wynikające z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych”; Definicja pojęcia „obszaru przestrzeni publicznej” została zawarta w art. 2 pkt 6 ustawy o p.z.p., przez którą należy rozumieć „(...) obszar o szczególnym znaczeniu dla zaspokojenia potrzeb mieszkańców, poprawy jakości ich życia i sprzyjający nawiązywaniu kontaktów społecznych ze względu na jego położenie oraz cechy funkcjonalno-przestrzenne, określony w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy”; Stosownie do zapisów art. 10 ust. 2 pkt 8 ustawy o p.z.p., już na etapie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, winny zostać, w szczególności, określone obszary przestrzeni publicznej; Skoro zatem sporządzany plan miejscowy ma być zgodny z ustaleniami studium (*quod vide* art. 9 ust. 4, art. 15 ust. 1, art. 17 pkt 4 i art. 20 ust. 1 ustawy o p.z.p.), to, biorąc pod uwagę definicję obszaru przestrzeni publicznej, o której mowa w art. 2 pkt 6 ustawy o p.z.p., brak określonych obszarów przestrzeni publicznej w studium, uniemożliwia ich wyznaczenie w planie miejscowym; W studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Kampinos przyjętym Uchwałą Nr XXVI/121/08 Rady Gminy Kampinos z dnia 29 września 2008 r. [Rozdz. IV pn. Kierunki Rozwoju Przestrzennego pkt 12. pn. Obszary Przestrzeni Publicznej] wskazano, że „Uwzględniając zarówno istniejący stan zagospodarowania jak i stan zagospodarowania wynikający z docelowej struktury przestrzennej ustalonej niniejszym STUDIUM za najbardziej odpowiadający ustawowej definicji „obszaru przestrzeni publicznej” w Gminie Kampinos uznaje się położony na południe od drogi wojewódzkiej nr 580 fragment obszaru koncentracji wielofunkcyjnej zabudowy usługowej w centrum wsi gminnej – Kampinosu, pokazany na planszy graficznej POLITYKA PRZESTRZENNA - INSTRUMENTALIZACJA POLITYKI PRZESTRZENNEJ”; Tak więc w ramach obszaru objętego planem miejscowym nie wyznaczono, w studium, obszarów przestrzeni publicznej, a zatem, brak jest podstaw do określania w planie miejscowym *zasad kształtowania przestrzeni publicznej* (*vide* ustalenia § 9 uchwały);

- art. 15 ust. 2 pkt 7 ustawy o p.z.p.;

Zgodnie z ww. przepisem, w planie miejscowym określa się obowiązkowo „granice i sposoby zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, ustalonych na podstawie odrębnych przepisów (...)”; Ponadto zgodnie z § 7 pkt 6 rozporządzenia w sprawie wymaganego zakresu projektu mpzp: „Projekt rysunku planu miejscowego powinien zawierać: (...) 6) granice i oznaczenia obiektów i terenów chronionych na podstawie przepisów odrębnych (...)”; Zgodnie z § 2 pkt 28 rozporządzenia Rady

Ministrów z dnia 25 września 1997 r. w sprawie Kampinoskiego Parku Narodowego (Dz. U. Nr 132 poz. 876) „W skład Parku wchodzi następujące obszary: (...) 28) działka nr 26/1 (obręb Łazy, kolonia Ludwików, gmina Kampinos) – o powierzchni 0,52 ha”; Przy podejmowaniu przedmiotowej uchwały nie uwzględniono faktu położenia ww. działki w granicach Kampinoskiego Parku Narodowego; Brak również wniesienia granic KPN-u na rysunku planu miejscowego;

- art. 15 ust. 1 ustawy o p.z.p. [„Wójt (...) sporządza projekt planu miejscowego, zawierający część tekstową i graficzną, zgodnie (...) z przepisami odrębnymi, odnoszącymi się do obszaru objętego planem”];

Z uchwalonego planu miejscowego wynika, iż w jego ustaleniach nie uwzględniono przepisów § 271 ust. 8 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 75, poz. 690 z późn. zm.), poprzez brak określenia, na rysunku planu miejscowego, nieprzekraczalnej linii zabudowy od terenów lasów (działka nr ew. 26/1 położona w granicach Kampinoskiego Parku Narodowego, oznaczona symbolem 3.ZL); Zwrócić również należy uwagę, iż nieprzekraczalne linie zabudowy od strony drogi dojazdowej, oznaczonej symbolem 1.KD-D i drogi kategorii wojewódzkiej, przylegającej do obszaru objętego planem miejscowym, wskazują na możliwość realizacji zabudowy bezpośrednio przy granicy lasu; Powyższe wynika z faktu umieszczenia nieprzekraczalnej linii zabudowy w linii rozgraniczającej teren oznaczony symbolem 3.ZL i 2.MN, co w kontekście definicji „nieprzekraczalnej linii zabudowy”, o której mowa w § 2 ust. 6 uchwały [„Ileż w dalszych przepisach uchwały jest mowa o: (...) 6. nieprzekraczalnych liniach zabudowy – należy przez to rozumieć wyznaczone na rysunku planu linie, ograniczające obszar, wyłącznie na którym możliwe jest wznoszenie budynków, przy czym dopuszczalne jest: 1) wysunięcie poza wyznaczoną linię zabudowy, na odległość nie większą niż 2,0 m elementów nadwieszonych takich jak: balkony, loggie, wykusze, 2) wysunięcie poza wyznaczoną linię zabudowy, na odległość nie większą niż 2,0 m elementów wejść do budynków takich jak: schody, podesty, daszki, pochylenie”], jednoznacznie wskazuje na możliwość zabudowy bezpośrednio przy granicy z terenami leśnymi;

- art. 16 ust. 1 zd. 1 ustawy o p.z.p. oraz § 5 rozporządzenia w sprawie wymaganego zakresu projektu mpzp;

Zgodnie z przywołanym wyżej artykułem „plan miejscowy sporządza się w skali 1:1.000, z wykorzystaniem urzędowych kopii map zasadniczych (...) gromadzonych w państwowym zasobie geodezyjnym i kartograficznym (...)”; Z kolei przywołany powyżej § 5 rozporządzenia, stanowi, iż projekt rysunku planu miejscowego sporządza się w formie rysunku na kopii mapy, o której mowa w art. 16 ust. 1 ustawy o p.z.p., zawierającej obszar objęty projektem planu miejscowego wraz z jego niezbędnym otoczeniem; Oznacza to, iż część graficzna miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, powinna być sporządzona na kopii mapy zasadniczej znajdującej się w państwowym zasobie geodezyjnym i kartograficznym; Sposób udostępnienia map z zasobu określa rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie określenia rodzajów materiałów stanowiących państwowy zasób geodezyjny i kartograficzny, sposobu i trybu ich gromadzenia i wyłączania z zasobu oraz udostępniania zasobu (Dz. U. Nr 49 poz. 493); Stosownie do dyspozycji § 6 ust. 1 wyżej przytoczonego rozporządzenia, na udostępnionej mapie, winna znaleźć się klauzula poświadczenia dokumentu za zgodność z oryginałem przechowywanym w zasobie, której wzór określa załącznik nr 2 poz. 3 do rozporządzenia; na rysunku planu miejscowego brak ww. poświadczenia;

- § 8 ust. 1 rozporządzenia w sprawie wymaganego zakresu projektu mpzp;

Przywołany powyżej przepis nakazuje, by projekt rysunku planu miejscowego, sporządzony był w czytelnej technice graficznej zapewniającej możliwość wyłożenia go do publicznego wglądu, sporządzania jego kopii, a także ogłoszenia w dzienniku urzędowym województwa; ponadto stosownie do wymagań § 7 pkt 7 ww. rozporządzenia „Projekt rysunku planu miejscowego powinien zawierać: (...) 7) linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania oraz ich oznaczenia”; Określone, na rysunku planu miejscowego, linie rozgraniczające, o szerokości 2 mm nie spełniają wymogu czytelności rysunku planu, tym bardziej, iż w ten sposób określona linia rozgraniczająca odpowiada w terenie 2 metrom (rysunek planu sporządzono w skali 1:1000);

- art. 17 pkt 4 ustawy o p.z.p., w związku z art. 52 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227 z późn. zm.), zwaną dalej „ustawą środowiskową”;

Zgodnie z dyspozycją art. 17 pkt 4 ustawy o p.z.p., wójt gminy sporządza projekt planu miejscowego wraz z prognozą oddziaływania na środowisko, uwzględniając ustalenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego; Biorąc pod uwagę fakt, iż prognoza oddziaływania na środowisko winna zawierać informacje o przewidywanych przyrodniczych skutkach gospodarowania przestrzenią, zgodnie z przyszłym planem miejscowym, to informacje zawarte w prognozie powinny być dostosowane do rozwiązań przyjętych w danym planie, nie zaś odnosić się do jednej z wersji projektu planu miejscowego, która przewidywała inne rozwiązania przestrzenne; Powyższe wynika m.in. z art. 52 ust. 1 ustawy środowiskowej, w którym wskazano, iż informacje zawarte w prognozie oddziaływania na środowisko powinny być opracowane stosownie do stanu współczesnej wiedzy i metod oceny oraz dostosowane do zawartości i stopnia szczegółowości projektowanego dokumentu oraz etapu przyjęcia tego dokumentu w procesie opracowywania projektów dokumentów powiązanych z tym dokumentem; Dołączona, do dokumentacji prac planistycznych, prognoza oddziaływania na środowisko, datowana na marzec 2010 r., nie spełnia ww. wymogów, bowiem sporządzona została do innego rozwiązania projektowego aniżeli to, które zostało przyjęte w uchwale Rady Gminy Kampinos Nr VIII/36/11 z dnia 31 maja 2011 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentu wsi Łazy Kolonia Ludwików; Podkreślenia przy tym wymaga fakt, iż dokonane, po sporządzeniu dołączonej do planu prognozy, zmiany dotyczyły min. przeznaczenia części terenów objętych planem miejscowym, w tym również w zakresie układu komunikacyjnego, co winno znaleźć swoje odzwierciedlenie w zapisach prognozy oddziaływania na środowisko, ponieważ to ustalenia planu miejscowego determinują treść informacji zawartej w prognozie.

Ponadto ustalenia § 24 uchwały, w brzmieniu: „Do spraw z zakresu zagospodarowania przestrzennego wszczętych przed dniem wejścia w życie niniejszego planu, a niezakończonych decyzją ostateczną, stosuje się ustalenia planu”, wykraczają poza ramy delegacji ustawy o p.z.p. Powyższa ustawa, zawiera przepisy regulujące zasady obowiązywania planu miejscowego, zatem brak podstawy do zamieszczania w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, ustaleń dotyczących tych zasad. Zasady obowiązywania aktów prawa powszechnie obowiązującego, regulowane mogą być wyłącznie aktami rangi ustawowej.

Wziąwszy powyższe pod uwagę organ nadzoru stwierdza nieważność uchwały

Nr VIII/36/11 Rady Gminy Kampinos z dnia 31 maja 2011 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentu wsi Łazy Kolonia Ludwików w części dotyczącej działki oznaczonej numerem ewidencyjnym 7, pochodzącej z obrębu Łazy Kolonia Ludwików, jednostka ewidencyjna Kampinos, co na mocy art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym skutkuje wstrzymaniem jej wykonania w tym zakresie, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia.

Gminie, w świetle art. 98 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego wnoszona za pośrednictwem organu, który skarżone orzeczenie wydał.

WOJEWODA MAZOWIECKI

Jacek Kozłowski